

населення України, недостатнього рівня розвитку внутрішньої інфраструктури;

- фінансові ризики, що включають, зокрема, незадовільний фінансовий стан значної частини страховиків, низький рівень якості активів, залежність інвестиційних доходів від депозитної політики банківської системи.

Таким чином, перспективами розвитку страхового ринку є:

1. Створення та розвиток інституціонального та інфраструктурного середовища, сприятливого для страхового бізнесу і виконання ним своїх функцій.

2. Успішне функціонування страхової системи, спроможної захистити майнові інтереси держави, громадян та господарюючих суб'єктів.

3. Формування незалежної, справедливої та компетентної контрольно-наглядової системи, спроможної забезпечити баланс між контролем за дотриманням встановлених правил і втручанням у діяльність суб'єктів страхової системи.

4. Створення механізмів рівноправного діалогу страхових організацій, страхувальників та держави з ключових питань розвитку, результати якого стають основою нормативних рішень, що приймають.

5. Відновлення довіри суб'єктів страхового ринку до державних інститутів, боротьба з корупцією на основі формування процедур і правил контролю за діяльністю органів влади.

6. Створення умов для того, щоб страхові інновації стали головним інструментом конкурентної боротьби.

7. Повномасштабна інтеграція страхового ринку України у світовий страховий простір. Щоб досягти бажаних цілей, треба створити інституційну систему для вироблення стратегії модернізації, сумісну з наявними культурними, політичними й інституційними обмеженнями, систему інтерактивного управління зростанням страхового ринку. Її функціонування повинне спиратися на такі коаліції інтересів, які в нинішній ситуації мають шанси стати коаліціями дії.

УДК 338.47

ТРАНСІНДУСТРІАЛЬНИЙ ПАРК ЯК ЦЕНТР ГЕНЕРУВАННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Глазкова А. С., аспірант (УкрДУЗТ)

Як напрямок підвищення ефективності функціонування трансіндустріального парку Харківської області (ТП), продукція якого забезпечить покращення технічних, технологічних, організаційних та інших можливостей промислових та транспортних підприємств, визначено необхідність його створення. Однак, виникнення наукової ідеї з подальшим її втіленням, чи поява інновацій є результатом праці цілої низки висококваліфікованих працівників (працівників науково-дослідних лабораторій, конструкторських бюро, вчених-теоретиків та працівників виробників та робочих) і неможлива без належно розвинутої структури, яка б забезпечувала дифузію інновацій у всі сфери діяльності галузей народного господарства.

Саме тому, основною формою та структурним елементом ТП, що сприятиме використанню наукового потенціалу вітчизняних промислових підприємств, розвитку на них сучасних напрямків виробництва, визначено створення трансіндустріального парку, як логістично-інформаційно-інноваційно-маркетингового центру, основна функція якого – генерування нових технологічних ідей для потреб відповідного регіону.

ТП є технологічно активним комплексом продукування нових технологічних та інноваційних ідей, який покликаний, використовуючи надбання світового та вітчизняного науково-технічного прогресу в поєднанні з інтелектуальними можливостями вітчизняних конструкторів, забезпечити промислові підприємства промислові підприємства сучасними зразками наукоємної та високотехнологічної продукції, здатної задовольняти потреби в технічних, технологічних та іншого роду інноваціях, створити основу його подальшого інноваційного розвитку. Це забезпечується за рахунок координації спільних зусиль всіх напрямків даного парку.

ТПП на основі поєднання наукових досліджень, передового світового досвіду, функцій економіки, маркетингу і логістики створить умови для використання набутих світового науково-технічного прогресу в напрямку техніко-технологічного оновлення матеріально-технічної бази регіону.

Місія ТПП – підвищення рівня інноваційної та технологічної активності поєднання промислових та транспортних підприємств за рахунок поєднання наукових досліджень, передового світового досвіду з власними виробничими та інтелектуальними можливостями.

Метою ТПП є сприяння активізації інноваційних процесів на промислових підприємствах, в основі якого лежить використання їх виробничого потенціалу шляхом освоєння передового досвіду та налагодження власного виробництва сучасної високотехнологічної продукції, наукоємних технологій та інших організаційно-технічних рішень для задоволення потреб транспортної галузі в нових техніко-технологічних, організаційних та іншого роду рішеннях, залучення нових інвестицій, підвищення якості продукції та розвитку ІТ технологій, економічного розвитку регіону, створення додаткових робочих місць. Для молодого бізнесу, найкращий варіант - не самостійно будувати виробничу інфраструктуру, а інвестувати в індустріальний парк. Отримані інвестором земельні ділянки в індустріальному парку, суттєво скоротять очікування до початку виробництва продукції. Замість декількох років, випуск нової продукції розпочинається вже через 6-9 місяців.

Індустріальні парки зазвичай будуються поблизу від ринків збуту і транспортних зв'язків. Також, на місце розташування індустріальних парків, впливає наявність трудових ресурсів, близькість соціальної інфраструктури та фінансових партнерів.

УДК 658.7:656.2

ЛОГІСТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ОСНОВА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПОТОКАМИ

*Глушенко Т.М., ст. викладач
(УкрДУЗТ)*

Сучасну галузь залізничного транспорту характеризує період активних реформ, що вимагає підвищення якості послуг, що надаються, господарської діяльності та оптимального використання резервів ефективності. В умовах відкритого ринку і посилення конкуренції завдання зниження собівартості за рахунок скорочення витрат, оптимізації фінансів і інформаційної бази господарювання стає найбільш актуальною. У цих умовах особливого значення набуває управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками підприємств, застосовуючи на практиці методи і інструменти логістичного менеджменту.

З виникненням необхідності вивчення і застосування логістичного менеджменту безпосередньо на практиці, виникли різні трактування і визначення цього поняття. І як правило, єдиної загальноприйнятої думки з даного питання серед вчених не існує. Більшість західних фахівців рідко виділяють логістичний менеджмент, як самостійний напрям в логістиці, розглядаючи його в основному, як окрему функцію з управління логістичних процесів. На відміну від західних фахівців, у вітчизняній літературі зроблено не тільки теоретичне обґрунтування, а й виділена практична значущість логістичного менеджменту. Мета логістичного менеджменту - адаптація діяльності фірми до запитів споживачів.

Логістичний підхід до управління матеріальними (фінансовими, інформаційними і т. ін.) потоками принципово відрізняється від традиційного управління. Різниця полягає в тому, що при логістичному підході управління здійснюється шляхом інтеграції окремих ланок ланцюга в єдину систему, здатну адекватно реагувати на вплив зовнішнього середовища, причому інтеграція охоплює всі ланки: технологію, економіку, методи планування та управління